

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om
ändring av 33 och 143 §§ inkomstskattelagen**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att inkomstskattelagen ändras så att den skattefria årliga räntan på dagligkonton är högst 3 %.

Samtidigt rättas ett tekniskt fel i lagen.

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt efter att riksdagen har antagit förslaget. Lagen tillämpas på ränta som uppkommer den dag lagen träder i kraft och därefter.

MOTIVERING

1. Nuläget och de föreslagna ändringarna

Enligt 33 § inkomstskattelagen (1535/92), som trädde i kraft vid ingången av detta år, skall som skattepliktig inkomst för en fysisk person eller ett inhemskt dödsbo inte anses en årlig ränta om högst 4,5 % på depositioner, om de görs på konton för mottagande av depositioner från allmänheten i en inhemsk depositionsbank, på ett utländskt kreditinstituts filial i Finland eller på motsvarande konto i ett andelslags sparkassa.

Motsvarande stadgande har endast ca ett halvt år ingått som permanent stadgande i skattelagstiftningen. Tidigare stadgades om tidsbunden skattefrihet för räntor på dagligkonton i lagen om skattelättnader för depositioner och obligationer. Innehållet i stadgandet var då bundet till grundräntan.

Riksdagens bankfullmäktige beslöt den 17 december 1992 att Finlands Banks grundränta sänks med en procentenhet den 1 januari 1993. Grundräntan sjönk från 9,5 % till 8,5 %. Åtgärden var möjlig, eftersom både kort- och långfristiga marknadsräntor hade sjunkit märkbart under höstens lopp. Till den förändrade situationen bidrog både att de internationella

räntorna sjunkit och att finanspolitiska lösningar nåtts i Finland.

Regeringens sparbeslut 1992 och löneuppgörelsen för innevarande år har dessutom ökat förtroendet för att finansieringsbehovet inom statsekonomi skall fås under kontroll. Efter som även inflationen antagligen kommer att hållas låg under dessa förhållanden, föreslås att skattefriheten för räntor på dagligkonton inskränks. Räntor på dagligkonton betalas ju främst i syfte att bekämpa inflationen och inte som en egentlig avkastning på placeringar. Det föreslås att maximibeloppet för skattefria räntor skall vara 3 %. Sådana räntor på dagligkonton som betalas till ett större belopp än 3 % är enligt inkomstskattelagen skattepliktig kapitalinkomst.

I den sista meningen i 143 § 6 mom. inkomstskattelagen finns ett tekniskt fel. Årtalen i meningen rättas så att de gäller beskattningen för 1993 och 1994 enligt vad som nämns i början av momentet.

2. Propositionens verkningar

Den ändring som föreslås i propositionen har ingen omedelbar inverkan på avkastningen av inkomstskatt, eftersom bankernas kontovill-

kor torde ändras så att de överensstämmer med förslaget. Den sänkta räntan på dagligkonton minskar dock kostnaderna för bankernas upplåning. Depositionerna på skattefria konton uppgick vid utgången av oktober 1992 till ca 134 mrd. mk. Check- och dagligkontonas andel av beloppet uppgick till knappa 80 mrd. mk.

3. Ärendets beredning

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid finansministeriet.

4. Ikraftträdande

Den föreslagna lagen avses träda i kraft så snart som möjligt efter att riksdagen har antagit förslaget. Den tillämpas första gången vid beskattningen för 1993. Lagens 33 § 2 mom. tillämpas på ränta som uppkommer den dag lagen träder i kraft och därefter.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av 33 och 143 §§ inkomstskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 33 § 2 mom. och 143 § 6 mom. inkomstskattelagen av den 30 december 1992 (1535/92) som följer:

33 §

Skattepliktig inkomst för en fysisk person eller ett inhemskt dödsbo är inte räntorna på dispositioner som på konton för mottagande av depositioner från allmänheten har gjorts i en inhemsk depositionsbank, på ett utländskt kreditinstituts filial i Finland eller på motsvarande konto i ett andelslags sparkassa. En förutsättning för skattefrihet är att den årliga räntan på kontot är högst 3 procent.

143 §

Med avvikelse från 58 § har en skattskyldig rätt att vid beskattningen för 1993 och 1994 också dra av räntor på andra skulder än bostadsskulder, studieskulder eller skulder för

inkomstens förvärvande. Räntor på dessa skulder dras därvid av före andra räntor. Den andel av underskottsgottgörelse som beviljas på grund av de sistnämnda får dock uppgå till högst 1 000 mark vid beskattningen för 1993 och högst 500 mark vid beskattningen för 1994, och de beaktas inte som förlust som hänför sig till kapitalinkomstslag. Räntor enligt 58 § 4 mom. eller räntor som hänför sig till skattefria inkomster kan inte alls dras av vid beskattningen för 1993 och 1994.

Denna lag träder i kraft den 1993.

Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för 1993. Lagens 33 § 2 mom. tillämpas på ränta som uppkommer den dag lagen träder i kraft och därefter.

Helsingfors den 25 januari 1993

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Finansminister *Iiro Viinanen*

Lag

om ändring av 33 och 143 §§ inkomstskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 33 § 2 mom. och 143 § 6 mom. inkomstskattelagen av den 30 december 1992 (1535/92)
som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

33 §

Skattepliktig inkomst för en fysisk person eller ett inhemskt dödsbo är inte räntorna på depositioner som på konton för mottagande av depositioner från allmänheten har gjorts i en inhemsk depositionsbank på ett utländskt kreditinstituts filial i Finland eller på motsvarande konto i ett andelslags sparkassa. En förutsättning för skattefrihet är att den årliga räntan på kontot är högst 4,5 procent.

Skattepliktig inkomst för en fysisk person eller ett inhemskt dödsbo är inte räntorna på despositioner som på konton för mottagande av depositioner från allmänheten har gjorts i en inhemsk depositionsbank, på ett utländskt kreditinstituts filial i Finland eller på motsvarande konto i ett andelslags sparkassa. En förutsättning för skattefrihet är att den årliga räntan på kontot är högst 3 procent.

143 §

Med avvikelse från 58 § har en skattskyldig rätt att vid beskattningen för 1993 och 1994 också dra av räntor på andra skulder än bostadsskulder, studieskulder eller skulder för inkomstens förvärvande. Räntor på dessa skulder dras därvid av före andra räntor. Den andel av underskottsgottgörelse som beviljas på grund av de sistnämnda får dock uppgå till högst 1 000 mark vid beskattningen för 1993 och högst 500 mark vid beskattningen för 1994, och de beaktas inte som förlust som hänför sig till kapitalinkomstslag. Räntor enligt 58 § 4 mom. eller räntor som hänför sig till skattefria inkomster kan inte alls dras av vid beskattningen för 1994 och 1995.

Med avvikelse från 58 § har en skattskyldig rätt att vid beskattningen för 1993 och 1994 också dra av räntor på andra skulder än bostadsskulder, studieskulder eller skulder för inkomstens förvärvande. Räntor på dessa skulder dras därvid av före andra räntor. Den andel av underskottsgottgörelse som beviljas på grund av de sistnämnda får dock uppgå till högst 1 000 mark vid beskattningen för 1993 och högst 500 mark vid beskattningen för 1994, och de beaktas inte som förlust som hänför sig till kapitalinkomstslag. Räntor enligt 58 § 4 mom. eller räntor som hänför sig till skattefria inkomster kan inte alls dras av vid beskattningen för 1993 och 1994.

Denna lag träder i kraft den 1993.

Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för 1993. Lagens 33 § 2 mom. tillämpas på ränta som uppkommer den dag lagen träder i kraft och därefter.